

SÜMEG ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	--	---

Magyarország nem szegény . . .

Künn jártam Kiss Marci barátomnál s megkínált teával. Nyalogatja, csettent, rám néz, mosolyog, kacag, valamit les rajtam. Nos mi bajod? Megint issza, csettent, rám néz, mosolyog, kacag. Én jóízűen folytatom a szűr-csölest. Azán látja, hogy semmi különös nem tör ki belőlem, tehát megkérdezi: Jó? ez a tea? Az. Hát persze, hogy jó, sőt kellemes, mert amint veszem észre, a gégerágó s többször bűdös rum helyett szilvapalinka van benne, evvel pedig szelidebb, finomabb. Nem is tudom, folytatám, mi az ördögért bolondulnak a teaivók az után az éktelen rossz rum után. Embertől az. Kubából, Jamaikából hoznak ide italt! Képzeltetni, mennyi pénzt kell adni érte, hogy gazdagítsuk Kubát, Jamaikát, az angol és holland kereskedőket s ezeken kívül éljenek még meg belőle a mi kereskedőink is. Aztán még ha legalább igazi kubai vagy jamaikai rum volna az! Spiritusból csinálják utközben. Hát én csak azt mondom Barátom, hogy ami a mi terményeinkből készül, én azt szeretem legjobban. Vagyis jobb a szilvapalinka, mint a rum . . .

Csak hogy Kiss Marci barátom, amint még mindig várakozó arcáról leolvashatom, evvel nincs megelégedve.

Hát a tea? a tea? Kérdezi.

El kezdettem beszélni a teáról is gazdasági szempontból, hogy milyen rengeteg pénzt adunk ki teáért is stb.

Sze épen ez az! Vág közbe Marci, s immár véglegesen kirukkolt véle, hogy amit most iszunk, nem Ceylon-tea ám, hanem magyar diónak a kemény héjából főzött tea.

Előbb én sem hittem, s az olvasó közönségem sem hiszi el rögtön. Pedig úgy van. Dióhéj-teát ittunk. Azonnal megtanulhatjuk a készítését is. Gondosság szerint előbb langyos vízzel lemoszuk róla a port (ugyanazt megtehetnők mindenféle teaburjással is), aztán 15 percig forraljuk a vízben, hogy jöjjön ki belőle az olaj. S kész a pompás tea.

Talán valószínűtlen? Nem. A diófa a legfinomabb, a leértékesebb fa. Jó is, hogy magyar fa. Nem hiányzik az ajtónk elől. Ebből van a bölcsőnk és koporsónk, miután illatos olajával táplált bennünket. Gondoljunk rá csak illatos levelére is. Azt sokan tudják, hogy zöld burokjából befőtt lesz. Ime, a kemény héjában levő olajából tea.

S még mindig megmarad, ami a tűzőn elégen, mint a zsír.

Ez a dió-tea.

De mit beszélek? Hát ki hallott arról, hogy a cserje szedernek a leveléből jó tea lesz? Egy világrengető háborúnak kellett elkövetkezni, hogy rájöttünk az utszéli cserje levelének a hasznos voltára. A gyümölcse szintén jó, majdnem mint a málna, s szembeötlő is. de most hirtelen csak a levelére vala szükség, pedig ennek értékéről igazán nem hallottunk eddig. Két hét alatt nemcsak megtanulta egész ország a jóságát, de két hét alatt össze is szedtek az iskolás gyermekek nem tudom hány ezer méter-mázsa levelet, amiből pompás tea lesz a lövészárkokban. Mennyi pénznek felel ez meg!

De vajon csak a katonának szabad-e ezt meginni? S vajon csak háborus időben van ez a zamátja a szeder levelnek? Hát máskor nem értékes-e ez az érték? Nem, mert nem értékeljük. Nem használjuk. Épen az, hogy értékessé kellene tennünk a békés időben is, a polgári társadalomban is. Mennyi pénzt megmentenénk édes Istenem! Nem mondom én, hogy mindenki zárkózzék el feltétlenül az indiai teától. Akinek sok pénze van, hozassa onnan. De hát nem komédia-e az? nem undorító magyar szatíra-e az? hogy ha egy egyszerű szegény falusi ember, napszámos, mert hát neki is civilizálódnia kell, bejön a városba,

Halk muzsika.

Puhán, selymesen, mint akácvirágok szirma, Hulljon a lelkedre, sok, szelid szavam. A lázuk, tűzük jaj! meg ne perzseljen téged! A lobogásukban égjek el magam.

Te ne érezz mást, csak finom, hűs, fáradt [zenét] Mely simogat, ringat, gyógyít s elpihen. A hangszere: fátlyallal letakart ezüst hárfá, Rózsaszirmokkal tele szórva. . szivem.

A szerelmem suhanjon el halkan feletted, Mintha vizet ér: röpke madár szárnya. . Kicsit megremegsz tőle. . és aztán nincs [tovább]

Bágyadt virágom. . drága, drága, drága.

Németh Bőske.

Aki nagyon elfáradt.

(Hangulat-foszlányok.)

I.

Szó sincs róla, még nem lehetek sem nagyon öreg, sem nagyon rút. Még gondolnak rám kedves, fonóvérű fiuk. . még irnak meszsze csaták borzalmas színteréről, finom intelligenciájú, vágyó hűséggel teli sorokat.

Vén csacsi, fiatalságot mivélő kiérdemült szeladonok még megkísérlik titokban erősen megszorítani a kezem. Szó sincs róla: még lehetne részem a szerelemben. . vagy az utálatos flirtben. Oh de én már nagyon elfáradtam. . örülök a csendnek. . megnyugtát, elringat, simogat a magány.

S nem szeretem az embereket. Nem szeretek senki. Istenem! ne büntess, mikor ezt leirtam: senkit ezen a kerek világon.

És valahogyan rémitő módon: egyedül érem magamat. Nem csak akkor, amikor így az íróasztalomnál ülök és rovom-rovom a betűket egymásmellé; míg körültem nincs más nesz, csak az óra ketyegés, meg a tűz pattogása a zöld kályhában; nemcsak ilyenkor vagyok egyedül, hanem mikor sokan ülünk együtt; csupa jóismerős arcok, hangok, kacagások, mozdulatok. . s ezeket én előbb mind kedveltem, szimpatikusnak találtam, szerettem őket, barátnőim voltak, jó rokonaim stb. Miért hogy most olyan idegenül érzem magamat körülükben? miért hogy a legszorosabb, legbizalmasabb kicsi társaságom is halálosan üntat már? Oh megérdemlem, hogy az emberek apprehenzióval vagy megvetéssel, vegyes keserűséggel forduljanak el tőlem, hiszen én voltaképpen komisz és hálátlan vagyok irántuk. De hát csak ne lennék oly fáradt!

II.

És miben fáradtam el tulajdonképpen? Hiszen nem kellett nehezen megszerzett okle-

véllel a kezemben, rossz, csacsi kis tudatlan lányokat, fiukat bevezetnem a tudás, tanulás titkaiba. Nem kellett veszekedő, pörlekedő, türelmetlen felnőttek szeszélyeit szolgálnom valamely fojtott levegőjű postahivatalban. Nem kellett szemtelenkedő főnökök, feljebbvalók szekaturáit túrnóm semmiféle irodában sem. Megvolt mindenem. a mindennapi élet nehézségeit csak hallásból ismerem, meg újságokból, könyvekből olvastam róla. Szabadságom megvolt, mehettem ahova tetszett, nem akadályozott senki semmiben. Nem kellett zsémbes, elégedetlen férj zsörtölődéseit hallgatnom; nyafogó gyermekek kívánságait kielégítenem — s mégis elfáradtam.

III.

Furcsa is ez az én fáradtságom. . Nem bánt, nem fáj, csak kimerít, mert elválhatatlan társammá szegődött. S nem tiltakozom ellene. . menekülni nem igyekszem tőle. . csak hagyom, hogy kinozzon.

És megbocsájtó, szelid hangulatok szállnak reám. . megbocsájtom a világnak, hogy rosszabb, mint hittem volna. . meg az életnek azt, amiért így bánt el velem, pedig érdemeltem volna. . az embereknek, hogy némelyik tulságosan jó, a másik tulságosan rossz volt hozzám, azért lettem ilyen, mint amilyen vagyok.

Megbocsájtok mindenkinek mindent. Csak egyetlen ember van a világon, akinek soha semmit nem fogok megbocsájtani s akinek születésétől elkezdve mindent bűnnek és hi-

vásárol a boltból egy forinton egy félmarék teaburjánt s otthon viganós leányával két-három este megissza: s az ablakja alatt, az árokban három székérderek szederlevelet szedhetett volna ingyen.

Van kincs, van Magyarországon elég. Nem is szegény ezekben a mi országunk, — csak az elmékben szegény.

Borbély György.

Az új királyhymusz.

Minden háborúnak, minden tömegmozgalomnak bőségesen akadnak dalnokai. A nagy események hozzák leginkább rezgésbe az ihletet költők lantjának a hurjait. A francia forradalom nélkül aligha volna Marseillése, a Rákóczy induló se született volna meg a kurucz háború nélkül s ha nincs negyvennyolcas szabadságharc, bizonyosan Petőfi se írta volna meg azokat a csatadalokat amelyek lázba hozták az egész ország véréit.

Vártuk a mostani, a nemzet igazáért és léteért vívott háboruban is a lángszavu költők porondon való megjelenését. A harcba induló katona szinte vágyik oly költői témákra, amely feszült, hullámzó, olykor tomboló érzelmeit összhangzatossá teszi, azonban úgy látszik annak a realitásnak hirdett korának a poétái saját maguk ijedtek meg legjobban a világháború szülte gigaszökés eseményektől. A képzelő erő megfagyott a nap után felbukkanó események és tárgyak rideg valóságától. A Tyrtusok, Petőfi Sándorok s hogy se akarnak megszületni, pedig a harcba induló katonának lelkesítő dalra van szüksége. A mindenható és mindentudó néplélek azonban nem jött zavarba. Egy pillanat alatt átlátta, hogy most is a lét és nemlét kérdéséről van szó, elővette tehát a lét és nemlét harcainak legnépszerűbb nótáját. A »Kossuth Lajos azt üzent« címűt s a szövegben nevet cserélt. A csatátérre induló seregek már az első perctől ezzel a lelkes danával váltak el tőlünk:

Ferencz József azt üzent
Elfogyott a regimentje,
Ha még egyszer azt üzeni,
Mindnyájunknak el kell menni.

bának rovak fel: ez az egy pedig én magam vagyok. Sokszor idegen szemekkel nézem önmagamat a tükörbe. sokszor szemrehányó pillantások között úgy gondolathat mindent felapprehendolok magamnak. mindent. amit csak átéltem. sőt azt is, amit soha nem éltem által. mindent, amit tettem. amit nem tettem.

Ami szépséget, derűt, vigasztalást adott nekem az élet, ez is oly kicsi, oly kevés volt, hogy megsemmisíthető.

Szépét nem láttam magam körül. Láttam sok irigységet, sok rosszakaratot, lckicsinylést, gyűlöletet. Megalkuvást mindennel. sok elnézést, megbocsátást a nők részéről. sok komisszágot és hálátlanságot a férfiak részéről — és ezt nevezik szerelmeknek. Ez nem szép. Láttam szegény kizsárolt, agyonhajszolt, gondoktól gyötört, kínlódó, harcoló, kenyérért tölkekedő embereket, — ezt nevezik szorgalomnak, munkának.

Ez nem szép. Láttam pöffeszkedést, füres nagyozást, arany fénnel körülvett ostobaságot s ezt nevezik gazdagságnak. Szép e ez? Hát mi szép? mi jó? mi nemes? Hol, merre kell mindezt keresni? Található e egyáltalán az élet forgatagában ilyen? Van-e? Érdemes e keresni? hinni a létezésében? Vagy csak a meseálmodók tudnak róla írni? Ők is a maguk és mások ámitására eszelték ki mindezt? Mindezt a sok nem létező. S ebben láradtam el. ennek a hajszolásában s azért nem hiszek semmi szépségben. ezért nem bánom meg az életet, pedig tán tudna még enyhítő álmot adni. Dehát csak né lennék olyan nagyon-nagyon elfáradva.

Ezután jöttek a nagy események. A poéták még mindig csak hallgatnak, vagy legfeljebb dőngicsélnek. Mindössze csak egy hivatalos költő tudott bölcs tekintettel, de amellett nemes hevülettel és igazi ihlettséggel belemélyedni az események tömkelegébe. Költő, zeneszerző honatya és zászló alatt álló katona egy személyében a neve Pap Zoltán, akinek *Aldassék a király* című új királyhymuszra most került szárnyra s előreláthatólag elreppül mindenhova, ahol magyar szív dobog. Hallgatjuk az új királyhymuszt és valami ellenállhatatlan erő lelkiünket olyan érzésekre hevíti, mint mikor a nemzeti hymnuszunkat, az *Isten áldd meg a magyart*, halljuk. Minek tulajdonítsuk ezt? Talán a szöveg vagy a dallam szépségének, nemes egyszerűségének? Igaz, ez a két tényező is elég arra, hogy a szív és lélek minden hurja rezgésbe jöjjön, de mi azért mégis úgy hisszük, hogy Papp Zoltán új királyhymuszának szövegéből és dallamából ezeknél és jóval nagyobb és szivre, lélekre egyaránt ható erő sugárzik ki: az igazság. Az igazság, mely így szól: a király és nemzet csak egyült, egymással összeforrva alkothatnak, vívhatnak ki nyert, örökkévalót. Dicséret Papp Zoltánnak, hogy ezt a világtörténelen legnagyobb napjaiban nekünk versben, dalban nyíltan elmondotta.

Az új moratóriumrendelet.

Módosítások és újítások a lakbérfizetés és a lakbérleti viszony ügyében.

A hivatalos lap csütörtöki száma közli a kormány 1040—1915. M. E. rendeletét a moratórium újabb meghosszabbításáról. Az új, immár hatodik moratóriumrendelet az összes eddigi rendeletekkel megállapított fizetési határidőket 1915. évi június hó 31. napjáig bezárólag meghosszabbítja.

Az újrendelet értelmében nem esnek a moratórium alá azok a pénztartozások, amelyeket az előző rendelet megállapított. Módosítás történt a lakberek fizetésére vonatkozóan, amelyekre a rendelet kimondja, hogy nem esik a moratórium alá a katonai szolgálatot teljesítő vagy ezzel egy tekintet alá eső egyén lakbértartozása, ha a kötelezett szolgálati vagy alkalmazási viszonyból folyó rendes járandóságaiban, vagy legalább lakpénzben, vagy lakbér céljára nyújtott közsegélyben részesül.

Újítás történt az ingó dolgok fizetésére vonatkozóan is. A rendelet ugyan is kimondja, hogyha az ingó dolgok vételárára az előző rendeletek értelmében 10 százalék törlesztés már át izben történt, vagy akár csak lejárt öt illy részlet, úgy az adós fizetési kötelezettsége a további részletekre nézve a miniszterium újabb rendelkezéséig nem áll be; ha pedig a tartozás a szerződés szerint tiznél több részletben fizetendő és egy-egy részlet nem halad meg 25 koronát, a részletek fizetésére a jövőre nézve a szerződés kikötési irányadók.

A váltón és csekken alapuló tartozások törlesztésére a következő szabályok irányadók: e tartozások után a halasztás ideje alatt — negyedik és ötödik moratóriumrendeletben megszabott részlet fizetések felül — a következő részleteket kell fizetni: a) az 1914. október elseje előtt lejárt, vagy a látra szóló papírok után további 10 százalékot 1915. május havában; október és novemberben lejárt papírok után további 10 százalékot 1915. júniusban; december és 1915. januárban lejárt papírok után további 10 százalékot 1915. július havában; februárban és márciusban lejárt papírok után és 10 százalékot májusban; és április és májusban lejárt papírok után 10 százalékot július havában. A 10 százalékos részleteket minden esetben a tartozás eredeti összege után kell számítani.

A takarékbetétekre vonatkozóan az a változás történt, hogyha a betéti üzlettel foglalkozó intézet a múlt év július hó 31-én fennálló kamatlábat egyoldalúan leszállította, a teljes betét kiifizetését a moratóriumra hi-

vatkozással nem tagadhatja meg, ha csak a kamatlábat a jövőre nézve az 1914. évi július hó 31-én fennállott kamatláb magasságára nem emeli.

Legfontosabb újítások a lakbérleti viszonyra vonatkozóan vannak. Kimondja a rendelet, hogy ha a katonai szolgálatot teljesítő vagy az ily egyénnel egy tekintet alá eső bérlő vagy családtagja a lakás céljára kapott közsegély és e mellett a lakásnak vagy egyes részeinek esetleges albérlésbe adásából befolyt jövedelmet is pontosan beszolgáltatja: vele szemben a rendkívüli felmondás jogja akkor is ki van zárva, ha a beszolgáltatott összeg az egy havi részletnél (amelyet a bértartozás negyedévi összegének részletenként a régi moratóriumrendelet értelmében fizetnie kell), kevesebbet tesz ki. A bérbeadó katonai szolgálatot teljesítő vagy az ilyen egyénnel egy tekintet alá eső személy által bérelt lakás bérletét, amelynek bére egy éven át nagyobb lakosságú helyiségben 1000 koronát, ennél kisebb helyiségben pedig 700 koronát meg nem haladhat, a miniszterium további rendelkezéséig rendes felmondással sem szüntetheti meg; a) ha a bérlő szolgálati vagy alkalmazási viszonyából kifolyóan csak lakpénzben részesül vagy a bérlővel közös háztartásban élő családtag lakbér céljára nyújtott közsegélyt kap és a bérlő vagy családtagja a lakpénzt vagy közsegélyt és emellett a lakásnak vagy egyes részeinek esetleges albérlésbe adásából befolyó jövedelmet is a bértartozás teljesítésére fordítja. 2. Arra az időre, amely alatt a bérbeadó a bérletet a jelen II. pont értelmében föl nem mondhatja, béremelésnek helye nincs. 3. A jelen II. pont szabályai nem érintik a bérbeadónak a rögtöni hatályú fölmondásra való jogát. III. Ha a lakás bérlője a bérleti szerződés megkötése után kezdi meg katonai szolgálatát, vagy jut olyan helyzetbe, amelynek fogva katonai szolgálatot teljesítő egyénnel egy tekintet alá esik: a bérbeadó a bérelt lakás használatba vételét meg nem tagadhatja, sem a béremelést az első bérbeadó összeg meg nem fizetése okából rögtöni hatállyal fel nem mondhatja, habár a bérlő az első bérbeadóval kötött időben nem fizette is meg egészen, de a foglaló betudásával az első bérbeadóknak legalább harmadrészt kellő időben megfizette.

IV. Az üzleti vagy üzemi helyiség bérlője aki katonai szolgálatot teljesít vagy katonai szolgálatot teljesítő egyénnel egy tekintet alá esik, a határozott időre szóló bérleti szerződést is megszüntetheti a határozatlan időre kötött bérleti szerződésekre megszabott fölmondás útján, ha az üzlet vagy az üzem megszűnt. Ez a szabály megfelelően az olyan lakás bérletére is áll, amelyet a bérlő egyuttal keresetszerű foglalkozásának céljára is használ.

Néhány szelid szó a becsülettel elesett várunk védőjéért.

Hogy elvettek tőlük mindent, mindent,
Ne bánjátok szegény kis életök,
Ők jó fiúk s derék legények voltak itt lent
S testvéreitek a közös szenvedésben
Mi ránk szakadt kilencszáztizennégyben
S minek a neve: háború.
Már életük felett leng szelid, bus boru
S hervadjan mennek kezükben kis batyúval
És éhesen s szegény szívükben melabú,
Már foglyok s kiknek gyengeszívük úgy faj,
Egy rátok bizott méla szelid kis nyáj,
Síró vitézek, könnyes szemük s kevés szavuk,
Szóljatok nekik enyhe és kedves szókkal
És illessétek homlokuk bus csókkal
Övék a gyűrt és a palmaág és minden gyenge
[új májusi ág
És szóljatok hozzájuk: kis testvérek
S adjatok nekik, amit csak lehet,
Egy tál vizet, hogy hűsíthessék arcuk
És kenyeret és lágy és puha szalmát
Min szóltan, békén álmodni lehet,
Hogy ami szép volt e bús kis világon,
Eszükbe jusson a kis, messzi ágyon,

Az anyjuk, kis testvérük és a kedves,
Akibe törött kis szívük szerelmes,
Régi életük emléke s mint nehéz bor
Almosítsa el őket a gyermekkor
És higgyék, hogy kis életük csak álom,
És minden, ami történt a világon,
Bús fogságuk legyen arany kalitka,
Oh idegenek és mégis testvérek
S akiknek szeme oly irgalmas és kék
Simogassátok meg a sok szegénykét,
Hogy elfelejtse szomorú kis sorsát,
Lágy kézzel és arra gondoljatok,
Hogy egyszer mégis szép csend lesz és minden
Enyhe béke szép kis földünkre száll le
És minden kis katoná, minden kis juh
Hátaról lekerül a súlyos borju,
S nem kell hogy őljön s kis izzadt homlokát
Megörülheti s az idegen ágy
És minden emlék lesz majd néki, bús kis emlék
S amíg e szép s jó idő eljövend
Legyen szívetek kis irgalmas kert
S amiben enyhe kék virágok nyitnak
És eljövendő szép arany világok
Aldják majd érte szőke fejetek
S a jó, kis foglyok, szelidék s szegények,
Jó ellenségek, társak és testvérek,
Az Isten legyen veletek.

Keleti Arthur.

H I R E K.

— **Halálozás.** Ott Mihály dr. ukki esperes f. hó 20-án hosszú betegeskedés után meghalt. A sümegi egyház kerület a következő gyászjelentést adta ki: A sümegi egyházkerület papsága fájdalmas szívvel jelenti, hogy szeretett papjaink és esperesük, nagyöntisztelendő Ott Mihály dr. a sümegi egyházkerület esperese, ukki lelkész folyó évi anárcius hó 20-án esti 11 órakor életének 44 ik áldozópapságának 16-ik évében hosszas szenvedés után a haldoklók szentségeivel többször megerősítve csendesen elhunyt az Úrban. Az istenben boldogult földi maradványait március hó 22-én d. u. 4 órakor helyezik örök nyugalomra az ukki temetőben. A szentmise-áldozat a drága halott lelkiüdvéért március hó 23-án d. e. 8 órakor lesz bemutatva a Mindenhatóknak. Ukk, 1915 március 21. Adj Uram örök nyugalommat neki és az örök világosság fényeskedjék neki!

— **Üdvözlét a rengetegek és a hó hazájából.** Kedves tábori kártya érkezett szerkesztőnkhez a tegnapi postával. Zob Elemér honvédfőhadnagy küldötte az északi harctérről. Üdvözlét küld benne a rengeteg erdők és a hó hazájából összes sümegi ismerőseinek. Kedves vers strófával fejezi be a rövid írást, jelölve annak, hogy a háború nehéz küzdelmei között olyanok lelkét is megihletti a költői hangulat, akik békében jobban értenek a kard, mint a toll forgatásához. A versszakasz így szól:

Az est leszáll, néma halotti csend
Mindent beburkol a sötét esthomály,
Csak néha néha szép Magyarországra
A sóhajok özöne sietve száll.
Küldik ök a vérző honfiak,
Forró, magasztos, epedő imát,
Isten, ki vezérelsz bennünket,
Védd meg Szeretteinket,
Mint mi védjük a hazát.

— **Kérelem.** A sümegi vöröskereszt által ápolott katonák létszáma a kiegészítő kórházban 30, a püspöki rezidenciában 26, összesen 56. Emé rém drágaságban kettőzött hálával fogadjuk az adományokat, miután egy-egy katoná után élelmiszert tisztán 1 K 07 fillért pótol a hadikórház, 93 fillér többelből fizet az egyesület orvost, két ápolót, szolgálat tevő személyzetet, petróleumot, mosónőket, fedezi az élelmészhez szükséges

kiadásokat. Közeledik a nagyhét, a húsvéti szent ünnepek, — irgalmas szívek, segítőknek nekünk beteg harcosaink számára kellemes napokat szerezni. Úgy legyen! — Nagyobb mennyiségű adományt vetünk Tarányi Ferencné és Külléy János földbirtokosoktól, burgonya, bab, tojás és élő baromfiban. Sümegről Böhm és Keppich egy zsák lisztet ajándékkal adott. Csizmazia István rum, cukor, tea. Szalkai László befőtt gyümölcs, libaszir, Kohlmann Miksa egy megisztított borju fejet küldött. Az ovókórházhoz Csizmazia István kereskedő olcsóbban szállított a rendes árnál. 1914 szept. 26-tól ápolunk katonákat, megemlékeztünk mindazokról is, akik az ördög betegekkel borral ellátták. Öv. Luiszer Lajosnétól szívességéből kaptunk 28 litert. Levagyunk tiltva az igaz, de ne nehezeltjen a hadiuk igazi jótévedője, ha még egyszer felhozzuk, hogy Sümegi Tivadar urodalmi tisztartó fönt jelzett idő óta, teljes kitarással, vasárnaponként minden helyben ápolott katonának saját személyzete által juttat bort, szivart, cigarettát. Önzellen hazafiságát mindazokéval sokszorosan köszönjük, s minden adakozó urnók, urak számára Isten áldását kérjük. Sümeg, 1915 márc. 27. A vöröskereszt elnöksége.

— **Katonalevél versben.** Az alábbi verset a sümegi városbíróhoz írta egy derék harcosunk. A vers emelkedett hangulatból látszik, hogy az emberfeletti szenvedések sem képesek katonáink lelki erejét és kedélyét megtörni. Hazajönnek nagy betegen, súlyos sérüléssel, — pihennek egy-két hetet és mintha soha bajban nem lettek volna, eltelejtkeznek a saját szenvedéseikről, csak a szép emlékek, a nagyszerű küzdelmek felemelő hangulata foglalkoztatják, a mások bajjai fölött sajnálkoznak, még ők vigasztalnak másokat. Ez a hangulat teremtette meg az alábbi levelet is, melyet eredeti egészében közlünk:

Az Andrassy úti kórházban heverek.
Ahonnan iratom mostan e levelet.
Iratom Kiss Antal városbíró úrnak,
Én iratom, akit Polácskának hívnak.
Polácska József az én egész nevem
És 20-ik honvéd a gyalog ezredem.
Ebben szolgálok, a sebet is itt kaptam
A rémséges magas havas Kárpátokban.
Hétfőn múltott annak épen a két hete,
Erős is, sok is a szenvedésem vele;
Főleg amíg hoztak, kocsi vonat rázott,
Kinomban a szemem, hej gyakran szikrázott.
De most jó a helyem és gyógyul a sebem,
Áldom érte sorsom, s jószágos Istenem!
Áldom a sok tudós doktor urat szinte
Aki a sebemre gyógybalsamot hinte
És dicsérem a sok ápoló nénéket
És mi a konyhából jön a sok finom étet.
Bűnöm, bánatomat akasztom hát szegre,
Inkább egy kis jó hírt, iratok Sümegre.
Városbíró úrnak szól ez a jó hírem,
Kérem is: hallgasson most a szómra hiven.
Pőnt a messze hegyek hideg országában
Találkozom esett a János fiával,
Hej nagy volt az öröm, mikor találkoztunk
Más ezredbelivel ahogy paruláztunk.
János igen jól van, jól érzi magát,
Erővel, hős karral védi a szent hazát.
De most már bucsuzom, zárom leveleimet,
Tartsanak meg kérem, emléken engemet.
Városbíró urat szívből tisztetem,
A többi urakat is kik jót tettek velem.
Honvéd hadikórház az Andrassy uton
Honnán e levelet Sümegre indítom.
71 a száma a parti palotának,
83-as pedig, hol fekszem az ágynak.
E hó 16-án érkeztem én ide,
Városbíró úrnak kész szolgálja, hive.

Budapest 1915 március hó 23. Andrassy ut 71.

Polácska József.

— **A múzeum kérelme.** A nagym. vall. és közoktatásügyi miniszter a sümegi múzeumot is kijelölt a rendeletileg utasította, hogy haditörténelmi termében gyűjtse össze, a mostani világháborúba vonatkozó emlékeket. A múzeum igazgatója, a háború kezdetétől fogva igyekezett mindent összegyűjteni ami az utókor részére történelmi beccsel bírhat. Összegyűjtötte az összes falragaszokat, hivatalos hirdelményeket, a sajtóirodákban kiadott összes sürgönyöket. Most azon kérelemmel fordul a múzeum igazgatója a nagyközönséghez, gyarapítsa ezt a gyűjteményt, a birtokában levő harci emlékekkel, a harctéren összeszedett ellenséges fegyverek, lövegek és egyéb felszerelésekkel. Emlék-érmek, orosz és szerb fogságban levő magyar katonák által hazazárt tábori kártyákkal. Különösen összegyűjti a múzeum a körüli Przemysl várából repülő-postán küldött tábori kártyákat. A háborúra vonatkozó ponyva irodalom termékeit stb. A háború befejezte után a világháború emlékei a múzeum haditörténelmi termében külön tartókban nyernek elhelyezést.

— **Adakozás.** A városi kórház sebessüllyei élelmészének javításához hozzájárultak: Helttyey Endréné 20 K-val; Takács Zsigmond 10 K-val; Kiss Antal, Solyomy Tivadarné, Csepregi Gyuláné, Kovács Józsefné, ifj. Kovács Mihályné, Vlascics Jánosné, Klein Ernő, Dehény Józsefné, Szijártó Györgyné, Kaszár Manóné, Jámbor Miklósné, Steiner Ignácné élelmi cikkel. Bánati Gyula 81 db. cseréptányért adott. Az önkéntes ápolónők a sebessüllyek nevében hálásan köszönik. Dr. Kellemen Károlyné.

— **Adományok.** A sümegi vöröskereszt egyesület vak katonák és hadifoglyok számára 24 koronát 10275. sz. csekk-számlára, Budapestre az orsz. központi igazgatósághoz 1915 március 25 én beküldetett. Az adomány befolyt márc. 15-én Bánfi Alajos felhívására a sümegi polgári önképzőkörben 14 K, (15 koronát egy szegény özvegy is kapott.) Vakok részére fizetett: Geiger Jánosné 3 K, Dr. Jenvay Gézáné 2 K, hadifoglyoknak Gold Teréz 3 K. Összesen 24 K korona került rendeltetési helyére.

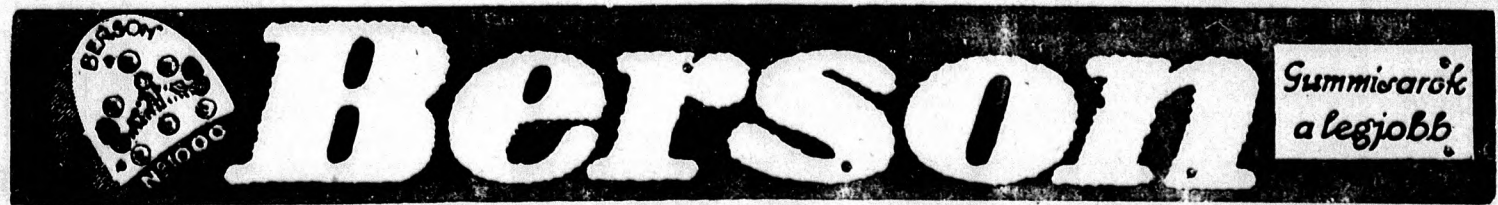
— **Kik mehetnek aratási szabadságra.** A közönség félreértelte a honvédelmi miniszternek azt a rendelkezést, amely a katonák mezei munkára való szabadságolására vonatkozik s a harctéren levő legénység szabadságolása végett sok kérelmet intéztek hozzátartozóik a katonai ügyosztályhoz. A közönség tájékoztatására tehát ideiktatjuk, hogy csak az itthon tartozkodó csapatok legénysége részesülhet szabadságolási kedvezményben. A hozzátartozók különben amugy is hiába ostromolják a hatóságokat, mert a szabadságot a legénységnek magának kell kérni a szokásos katonai kihallgatások (rapportok) alkalmával.

Felelős szerkesztő: Gellért Samu dr.
Szerkesztőtárs: Németh Böske.
Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

Steckenpferd-
liliumtejszappan

Bergmann & Co. cégtől Tetschen a/Elbe

egyre nagyobb kedveltségnek és elterjedtségnek örvendő szepülő ellen elismert hatásánál fogva s a 96- és szépség gondozásában való föllumhatatlanságáért. Ezernyi elismerőlevél! Sok legnagyobb kitüntetés! Bevásárlásnál óvatosság! Ügyeljen nyomatékosan a Steckenpferd védőjegyre és a cég helyes nevére! Darabja 80 fillért kapható gyógyszerárakban, drogériákban, illatszertületekben stb. — Hasonlóképpen kitérő Bergmann Marena liliumkrémje (70 fillér egy tubus). Kitérő szer női kezek gondozására.

Berson *Summisarók a legjobb.*

A nagy háboru

írásban és képben

füzetenként 20 fillérért kapható

Horvát Gábor
papirkereskedésében Sümegen.

Gulliver

A prima
kaucsuk
cipősarok

kaucsuk sarkok
királya

Érdemes látni, mert kaucsukból készült.

A „PEROCID”

a peronospora elleni védekezésben felülmulja a

r é z g á l i c o f .

Az összes peronospora elleni védőfolyadékok között a legmegbízhatóbb, legolcsóbb és legtökéletesebb. — Részletes ajánlatokkal szolgálnak a vezérelárusítók: —

SCHWARCZ ÉS TAUBER
nagykereskedők, NAGYKANIZSA.

HUSVÉTI képeslapok

kaphatók

Horvát Gábor

könyvkereskedésében, Sümegen.

Orvosok

bizonyítják, hogy a legkitűnőbb köhögés elleni gyógyszer

☒ **Kaiser-féle** ☒
☒ **Mell-Karamellák** ☒
a „3 fenyővel”

MILLIÓK használják

Köhögés

rekedtség nyálkaság, katarus, fájó torok, szájhurud, valamint elővigyázatból meghűlés ellen, legcélszerűbb minden **harcosnak!**

6100 közjegyzőileg hitelesített bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól bizonyítják **biztos hatásukat!** Ét-
vágyszerjlesztő, jóízű bonbonok. 1 csomag 20 és 40 fillér, doboz 60 fillér. Háborús doboz 30 fillér.

Kapható **M. KOSSA GUSZTÁV** gyógyszerertárában Sümegen.

Valamint minden gyógyszerertárban.

Mindennemű

nyomtatványokat

izléses kivitelben, jutányos áron készít

Horvát Gábor

könyvnyomdája, Sümegen.

Mindennemű

könyvkötőmunkák

elkészítettnek.

